

Nemůžeš mě nikdy zklamat.

já?! Hurá. Nejsem zlá máma! Nemám zlé, vztekklé dítě. Jen se o nás zloba, vztek občas pokouší a méně či více se jimi necháme ovládat. Jako ostatně všichni, ulevilo se mi.

S emocí se prý nejsnáze vypořádám, když ji jednoduše přijmu. „Emoce jsou mocnosti, přijmout je znamená získat sílu nestát se jejich otrokem,“ vysvětlil nám Daniel. Každou emoci podle něj mohu považovat za přirozenou, nezbytnou a citlivou součást sebe. Úplně všechny emoce jsou přitom přijatelné a žádnou nemusím nijak řešit, tlumit, ignorovat, odstraňovat. Mohu je všechny do jedné přijmout. Všechny. Znamená to ale odvážně se postavit velmi silnému zvyku bránit se jim, skrývat je nebo je ze strachu a nejistoty raději zcela popírat. „Odmítáním emocí popíráme sebe a nedokážeme přijímat naše děti ve spontánnosti dané především uvolněností v emocích. Střet s emocemi nevyhnutelně rodí konflikty v nás i kolem nás,“ ujasnil nám lektor. Oproti tomu stojí podle něj přijetí, respektující zájem a ochota být s nimi přátelsky ve spojení a stát se pro ně prostorem – jevištěm připraveným na každý jejich projev.

V praxi to zhruba znamená nechat dítě válet se vzteky po podlaze obchodu, ignorovat odsuzující pohledy lidí kolem, místo toho věnovat svou láskyplnou pozornost kopáním uvolňující se zuřivosti tam dole a dávat přitom bacha, aby se syn o něco nepraštil. Nemusíme dítě rovnat do latě, když se vzteká, je nesmysl ho utěšovat, když pláče. Vztek ani pláč mu neublíží. „Utěšování dítě vnímá jako nepřijetí sebe a své emoce, proto ho odmítá. Dítě potřebuje možnost být v kontaktu se svojí emoci, dokáže se vyrovnat s její silou, pokud ji neoslabíme nedůvěrou či neschopností cele ho přijímat s jakoukoli emoci,“ vyjasnil dál Daniel. A to bez hodnocení, bez dramatického prožívání, moralizování, popírajících komentářů. „Díky naší dovednosti dítě v emocích bezpodmínečně přijmout, přijímá samo sebe takové jaké je,“ shrnul lektor vlastně to nejdůležitější, co můžeme dětem jako rodiče dát.

Flus a bylo to

Někdy jsme na setkání dorazili nadšení, jak se nové přístupy daří a fungují. Někdy bylo všechno na nic. Tuhle jsem se ostatním zdrceně svěřila: „Syn začal na všechny plivat.“ Okamžitě se ze všech stran sesypaly příhody, jak které dítě koho poplivalo. Jedna šťavnatější než druhá. Fuj. A pak Radovan flusnul při obědě naschvál doprostřed stolu. Obrovská nechutná slina přistála přímo před dvěma miniaturními hrochů. „Jé, jezírko pro hrochy,“ vyhrklo ze mne. Syn jásal. Babička se smála. A najednou to do sebe zapadlo. Toto je přesně ta souhra, o které mluvil Daniel. Zrovna naposledy jsme totiž na Dětišti řešili, jak reagovat na pro nás „obtížně přijatelné“ chování dítěte. Něco, co se „nemá“, co nám vadí, s čím si nevíme rady, u čeho se stydíme, co nás rozčiluje. „Nebrat se tak vážně a hrát si,“ nastínil nám lektor jeden ze způsobů, jak si vytvářet v soužití s dětmi souhru. Zbývá mi poslední lekce Dětiště. Cítím se daleko klidněji než před čtvrt rokem. Vyhrocené situace už nepřicházejí. Aspoň ne tak často. Nicméně se zvládáním soužití s dětmi je to prý jako s hrou na housle. „Myslet si, že jednou naladím a budou harmonicky hrát navěky, je blbost. Je to láskyplné, trpělivé permanentní naladování se na změny dané živostí dítěte,“ mile nás na závěr rozladil Daniel.

Daniel Kaucký, DiS. – Léta se zabývá řešením obtížných mezilidských situací a zvládáním agrese. Často byl svědkem bolestných situací také s dětmi, a tak dal dohromady jednoduché základní principy, jak jim předejít. Svůj přístup k výchově, inspirovaný knihami Osvobození rodiče, osvobození dítěte, Výchova bez poražených a Vychováváme děti a rosteme s nimi, nazval WIND-OAK.

WIND-OAK pracuje s obrazem rodiče jako stromu a dítěte jako nespoutaného větrného živlu. Úkol rodiče je pevně stát a držet, současně pružně plynout s živelností větru, jak to umí větve stromu ve větru. Strom se na vítr nezlobí, že je divoký, vnímá ho a nesoudí, nenechá si ublížit, neuráží se, ale hravě se k větru připojí v pohybu větví, zadrží vítr, ale nevězní ho, nabízí mu objetí, není jeho obětí, oddává se mu a neomezuje se jím.

